

opusdei.org

Pismo pape Franje supružnicima

Ovo pismo kojeg piše Sveti Otac iz Lateranske bazilike 26.prosinca, upućeno je svim supružnicima diljem svijeta u ovoj "Amoris Laetitia" Godini obitelji. Papa Franjo ih ohrabruje da nastave hodati u "snazi Isusove vjerne ljubavi", uz pomoć svetog Josipa i Djevice Marije.

30.12.2021.

Dragi supruzi i supruge iz cijeloga svijeta!

Obraćam vam se u prigodi Godine obitelji “*Amoris laetitia*” da vam izrazim svoju duboku naklonost i blizinu u ovom tako posebnom vremenu u kojem živimo. Obitelji su oduvijek bile u mojim mislima i molitvama, a posebno tijekom pandemije, koja je na tešku kušnju stavila sve, a posebno one najranjivije među nama. Prilike u kojima se danas nalazimo potaknule su me da s poniznošću, ljubavlju i otvorenošću pristupim svakom pojedincu, bračnome paru i obitelji u svim onim situacijama u kojima se nalazite.

Te nas okolnosti pozivaju da primijenimo na sebe same riječi kojima je Gospodin tražio od Abrahama da napusti svoju zemlju i dom svoga oca i krene prema *nepoznatoj* zemlji koju će mu sam Bog pokazati (usp. *Post* 12, 1). I mi smo više nego ikad iskusili neizvjesnost, usamljenost, gubitak

voljenih i bili smo prisiljeni napustiti svoje sigurnosti, svoje “zone udobnosti”, svoje uobičajene navike i ambicije, kako bismo se zanimali ne samo za dobro vlastite obitelji, nego i vodili brigu o dobrobiti društva, koja također ovisi o našem osobnom ponašanju.

Odnos s Bogom nas oblikuje, prati i pokreće nas kao osobe i, u konačnici, pomaže nam da “napustimo svoj dom”, često s određenom bojazni pa čak i strahom od nepoznatog. No, zahvaljujući našoj kršćanskoj vjeri znamo da nismo sami jer je Bog u nama, s nama i među nama: u obitelji, u susjedstvu, na radnome mjestu i školi, u gradu u kojem živimo.

Poput Abrahama, supruzi su pozvani krenuti iz svoje zemlje u onom trenutku u kojem, odgovarajući na poziv bračne ljubavi, odluče bespridržajno se darovati jedan

drugome. Tako već u zaručništvu počinje to izlaženje iz svoje zemlje, jer ono poziva na zajednički put koji vodi prema braku. U različitim životnim okolnostima, kao što su starenje, rađanje djece, posao i bolest, predanost koju su si supruzi jedno drugom obećali znači da svaki od njih treba napustiti svoje ustaljene navike, sigurnosti te krenuti prema zemlji koju Bog obećava: biti dvoje u Kristu, *dvoje u jednom*. Vaši životi postaju jedan život, postajete “mi” u zajedništvu ljubavi s Isusom koji je živ i prisutan u svakom trenutku vašeg života. Bog je uvijek na vašoj strani, voli vas bezuvjetno. Niste sami!

Dragi supruzi, znajte da vas vaša djeca, napose najmlađa, pažljivo promatraju i u vama traže znakove čvrste i pouzdane ljubavi. »Koliko je samo važno da mladi svojim očima vide Kristovu ljubav koja je živa i prisutna u ljubavi bračnih parova

koji svojim konkretnim životom svjedoče da je trajna ljubav moguća« [1]. Djeca su uvijek dar, ona mijenjaju povijest svake obitelji. Ona su gladna ljubavi, zahvalnosti, poštivanja i povjerenja. Očinstvo i majčinstvo vas pozivaju da budete plodni i svojoj djeci prenosite radost spoznaje da su djeca Božja, djeca Oca koji ih uvijek nježno voli i koji ih svakim novim danom drži za ruku. Kada to budu spoznala, vaša će djeca rasti u vjeri i pouzdanju u Boga.

Odgajati djecu, sigurno, nije lak zadatak. No, nemojmo zaboraviti da i ona nas odgajaju. Obitelj je uvijek primarno okruženje u kojemu se odvija odgoj, putem malih gesti koje su rječitije od riječi. Odgajati znači prije svega pratiti proces rasta, biti prisutan u životu djece na mnogo različitih načina, pomoći im da shvate da uvijek mogu računati na svoje roditelje. Odgajatelj je osoba koja “rađa” u duhovnome smislu i,

prije svega, potpuno se “daje” tom odnosu. Važno je da vi, kao očevi i majke, gradite odnose sa svojom djecom na temelju autoriteta koji stječete iz dana u dan. Djeci je potreban osjećaj sigurnosti koji im može omogućiti da imaju povjerenja u vas i u ljepotu vašeg zajedničkog života, u sigurnosti da nikada neće biti sami, što god im se dogodilo.

Kao što sam već napomenuo, sve više postajemo svjesni identiteta i poslanja laikâ u Crkvi i društvu. Imate poslanje preobraziti društvo svojom prisutnošću na radnome mjestu i osigurati da se potrebe obitelji uzmu u obzir.

I supruzi trebaju preuzeti inicijativu (*primerear*) [2] u župi i u biskupiji svojim pothvatima i svojom kreativnošću u duhu komplementarnosti milosnih darova, karizmi i zvanja kao izraza crkvene zajednice. To se posebno odnosi na

one parove koji zajedno s pastirima Crkve “hode rame uz rame s drugim obiteljima, pomažu slabima, naviještaju da je Krist, i u teškoćama, uvijek prisutan”. [3]

Zato vas, dragi supruzi, pozivam na aktivno sudjelovanje u Crkvi, posebno u obiteljskom pastoralu, jer »suodgovornost u poslanje poziva [...] zahtijeva od suprugâ i zaređenih službenika, a posebno biskupa, da plodno surađuju u skrbi i potpori kućnih Crkava«. [4] Zapamtite da je obitelj »temeljna stanica društva« (apostolska pobudnica *Evangelii gaudium*, 66). Brak je zapravo projekt izgradnje »kulture susreta« (enciklika *Fratelli tutti*, 216). Zato su obitelji pozvane odgovoriti na izazov građenja mostova između generacija kako bi prenosile vrijednosti koje stvaraju istinsko čovjekoljublje. Potrebna je nova kreativnost, kako bismo, usred današnjih izazova, izrazili vrijednosti koje od nas tvore

narod, kako u našim društvima tako i u Crkvi, narodu Božjem.

Brak, kao poziv, poziva vas da upravljate malenom lađom koju ljuljaju valovi, ali koja je čvrsto sazdana zahvaljujući stvarnosti sakramenta, pa plovila ona i nemirnim morem. Koliko ste puta, poput apostolâ, htjeli reći, ili bolje reći, povikati: »Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?« (*Mk 4, 38*). Ne zaboravimo da je, po sakramentu ženidbe, Isus prisutan na toj lađi. On se brine za vas, uvijek je uz vas, pa i kad se tom lađom poigravaju valovi olujnoga mora. Na drugom mjestu u Evandjelju, učenici vide Isusa kako im dolazi usred velike oluje i primaju ga na lađu; tako i vi, pustite Isusa da uđe u vašu lađu kad oluja bjesni, jer kad »uziđe k njima u lađu [...] vjetar utihnu« (usp. *Mk 6, 51*). Važno je da zajedno držite pogled uprt u Isusa. To je jedini način na koji ćete pronaći mir, nadići konflikte i naći rješenja

na mnoge vaše probleme, ne zato što će ti problemi nestati, nego zato što ćete na njih moći gledati iz druge perspektive.

Samo ako se prepustite u ruke Gospodinu, moći ćete učiniti ono što se čini nemogućim. Prepoznajte svoju slabost i nemoć pred tolikim situacijama svuda oko vas, ali u isto vrijeme budite sigurni da će se Kristova snaga tako očitovati u vašoj slabosti (usp. 2 Kor 12, 9). Apostoli su upravo usred oluje spoznali Isusovo kraljevstvo i božanstvo i naučili mu vjerovati.

Želio bih iskoristiti ovu priliku da, u svjetlu ovih odlomaka, progovorim o nekim *teškoćama* i *prilikama* s kojima su se obitelji suočile tijekom ovog vremena pandemije. Obitelji su, na primjer, provodile više vremena zajedno i to je bila jedinstvena prilika da se njeguje obiteljski dijalog. To, zasigurno, iziskuje

posebnu vježbu strpljivosti; nije lako biti zajedno cijeli dan kad u istoj kući morate raditi, učiti, opuštat se i odmarati. No, nemojte da vas umor nadvlada: neka vam snaga ljubavi omogući da se usmjerite više na druge – na vašeg bračnog druga, na vašu djecu – više nego na vlastite potrebe i brige. Dopustite mi da vas podsjetim na ono što sam napisao u *Amoris laetitia* (usp. br. 90-119) citirajući Pavlov hvalospjev ljubavi (usp. *1 Kor* 13, 1-13). Ustrajno se molite Svetoj Obitelji za taj dar; ponovno pročitajte taj hvalospjev ljubavi kako bi nadahnuo vaše odluke i vaša djela (usp. *Rim* 8, 15; *Gal* 4, 6).

Tako vrijeme koje provodite zajedno neće biti pokora već utočište usred oluja. Neka svaka obitelj bude mjesto prihvaćanja i razumijevanja! Čuvajte u srcu savjet koji sam dao supruzima, one tri riječi: »molim, hvala, oprosti«. [5] A kad izbije konflikt, nikada ne

»dopustite da dan završi a da se niste pomirili«. [6] Nemojte se sramiti zajedno kleknuti pred Isusa koji je prisutan u Euharistiji kako biste pronašli trenutke mira i razmijenili pogled pun nježnosti i dobrote. Ili primiti drugoga za ruku kad se malo naljuti, kako bismo mu izmamili osmijeh na usnama. Možda navečer prije spavanja izmoliti i kratku molitvu Isusu koji je uvijek s vama.

Za neke pak parove suživot na koji su bili prisiljeni tijekom zatvaranja bio je posebno težak. Problemi koji su odranije postojali još više su se zaoštrili, urodivši konfliktima koji su u nekim slučajevima postali gotovo nepodnošljivi. Mnogi su čak doživjeli i raspad veze koja se morala nositi s krizom kojoj se nije znalo ili nije uspjelo othrvati. I tim osobama želim izraziti svoju blizinu i naklonost.

Raskid bračne veze uzrokuje ogromnu patnju jer su mnoge nade

porušene, a nesporazumi mogu dovesti do svađa i rana koje se ne mogu lako izliječiti. Ni djeca nisu pošteđena patnje kad vide da im roditelji više nisu zajedno. I u tim slučajevima nemojte propustiti potražiti pomoć kako biste mogli kako-tako prevladati konflikte i poštedjeli daljnjih trpljenja i sebe same i djecu. Gospodin Isus, u svom beskrajnom milosrđu, nadahnut će vas kojim putem ići usred vaših brojnih poteškoća i žalosti. Utječite mu se u pomoć i tražite u njemu utočište i svjetlo koje rasvjetljuje put. Otkrijte i u svojim zajednicama »očev dom gdje ima mjesta za svakoga s njegovim tegobnim životom« (apostolska pobudnica *Evangelii gaudium*, 47).

Ne zaboravite da oprost liječi svaku ranu. Uzajamno praštanje je plod nutarnje odluke koja sazrijeva u molitvi, u našem odnosu s Bogom. Dar je to koji se rađa iz milosti koju

Krist izlijeva na bračni par kada mu se obrati i dopusti mu da djeluje.

Krist “prebiva” u vašem braku i čeka da mu otvorite svoja srca, kako bi vas on snagom svoje ljubavi mogao podržati, kao što je učinio učenicima na lađi. Naša ljudska ljubav je slaba, treba snagu Isusove vjerne ljubavi. S njime ćete doista moći sagraditi »kuću na stijeni« (*Mt 7, 24*).

Dopustite mi, u vezi s tim, da uputim par riječi mladima koji se pripremaju za brak. Ni prije pandemije zaručnicima nije bilo lako planirati budućnost jer je bilo teško naći stalni posao, a današnje je tržište rada još nesigurnije. No, ne dajte se obeshrabriti, imajte “kreativne hrabrosti” koju je imao sv. Josip, čiju sam uspomenu želio počastiti u ovoj Godini posvećenoj njemu. Tako i vi, na svom putu prema braku uvijek se pouzdajte u Božju providnost, koliko god vaša sredstva bila ograničena, jer »ponekad teškoće mogu iz svakoga

od nas izvući sredstva za koja nismo ni mislili da ih posjedujemo« (apostolsko pismo *Patris corde*, 5).

Nemojte se ustručavati osloniti se na svoje obitelji i prijatelje, na crkvenu zajednicu, na svoju župu, koji će vam pomoći u pripremi za brak i obiteljski život, učeći od onih koji su već prošli put kojim vi sada krećete.

Prije nego što zaključim ovo pismo, želio bih uputiti poseban pozdrav djedovima i bakama koji nisu mogli viđati i biti sa svojim unucima u razdoblju izolacije, te starijim osobama koje su posebno snažno patile od samoće. Obitelj ne može bez djedova i baka, oni su živo sjećanje čovječanstva, a »to sjećanje može pomoći u stvaranju humanijeg, gostoljubivijeg svijeta« [7].

Neka sveti Josip u svim obiteljima probudi stvaralačku hrabrost, koja nam je toliko potrebna u ovom dobu epohalnih promjena koju trenutno

proživljavamo. Neka vas Majka Božja prati u vašem braku u stvaranju “kulture susreta” koja nam je tako hitno potrebna u suočavanju s protivštinama i nedaćama koje naše vrijeme zavijaju u crno. Nikakva teškoća ne može oduzeti radost onima koji znaju da je Gospodin uz njih na njihovu putu. Živite svoj poziv s entuzijazmom. Nikada nemojte dopustiti da vam lica postanu tužna ili sumorna. Vaš muž ili žena trebaju vaš osmijeh. Vaša djeca trebaju vaš pogled ohrabrenja. Vaši pastiri i druge obitelji trebaju vašu prisutnost i vašu radost: radost koja dolazi od Gospodina!

Sve vas od srca pozdravljam pozivam vas da izvršavate poslanje koje nam je Isus povjerio, ustrajući u molitvi i u “lomljenju kruha” (*Dj 2, 42*).

I molim vas, ne zaboravite moliti za mene, kao što se ja svakodnevno molim za vas.

Uz bratski pozdrav,

Franjo

Rim, Sveti Ivan Lateranski, 26.
prosina 2021., blagdan Svete
Obitelji.

[1] Videoporuka sudionicima foruma
“Where Do We Stand With Amoris
Laetitia?” (9. lipnja 2021.).

[2] Usp. Apostolska pobudnica
Evangelii gaudium, 24.

[3] *Videoporuka sudionicima Forumu*
“Where Do We Stand With Amoris
Laetitia?” (9. lipnja 2021.).

[4] Ibid.

[5] *Obraćanje sudionicima hodočašća*
obitelji u Godini vjere (26. listopada
2013.); usp. *Amoris laetitia*, 133.

[6] *Kateheza od 13. svibnja 2015.*; usp.
Amoris laetitia, 104.

[7] *Poruka za Svjetski dan baka, djedova i starijih osoba 2021.: “Ja sam s tobom u sve dane”* (25. srpnja 2021.).

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/pismo-
pape-franje-supruznicima/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/pismo-pape-franje-supruznicima/) (7.08.2025.)